

ŽIVOT FARNOSTÍ

Ročník I.

LISTOPAD 2007

č.11

*Společný zpravodaj farnosti Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.*

SVATÍ, TO JSOU TI V NEBI

Prvního listopadu slavíme slavnost Všech svatých. Co si pod názvem tohoto svátku představujeme? Je mnoho křesťanů, kteří se domnívají, že se jedná o společný svátek světců, kteří jsou uvedeni v kalendáři, jejichž jména se během roku ohlašují v kostele, podle nich věřící rodiče vybírají jméno svým dětem, aby měli v nebi přímluvce. Tento názor mi připomíná oslavu životního jubilea. Třeba šedesátníci. Dřív se v tomto věku u mužů odcházelo do důchodu. To je výročí, které se většinou oslavuje okázaleji. Jubilant zpravidla pozve příbuzné – rodinu a vybrané přátele, se kterými setrvá v přátelském posezení, zavzpomíná se, u věřících lidí součástí takové oslavy bývá mše svatá na poděkování. Kromě této rodinné oslavy, se také koná setkání ročníkové – ať už spolužáci ze školy, nebo vrstevníci v obci si vyberou termín, kdy to většinou může vyhovovat a kdy je možné zajistit prostor pro setkání a občerstvení. Také tito jubilanti mívají společnou mši

svatou na poděkování Pánu Bohu za to, co jim v životě dopřál pěkného prožít. Pokud již někteří spolužáci či vrstevníci odešli na věčnost, součástí takového setkání je návštěva hřbitova a modlitba za ně.

V tomto duchu někteří věřící chápou slavnost všech svatých – jakási společná úcta a modlitba k těm, které jsme zývali ve svých modlitbách během roku. Tato slavnost se však netýká jen těch, kteří jsou v církvi veřejně uctíváni jako svatí, ale všech, kteří nás předešli na věčnost a dosáhli slávy nebe, bez ohledu na to, zda je církev jako svaté od nepaměti uctívá, či byli za svaté církvi prohlášeni (kanonizováni).

Právě tuto správnou představu je třeba si v sobě upevňovat a vzbuzovat touhu po společenství svatých v nebi. Matka Tereza z Kalkaty při jednom setkání k tomuto tématu řekla: „Samozřejmě jsem člověk jako každý jiný. Ale jsme všichni povoláni k tomu být svatí. A svatost není žádný luxus pro vybrané, nýbrž povinnost každého člověka. Skrze skutky lásky můžeme přinést mír do světa a také do svých srdcí. Když ale máme pokoj ve svých srdcích, pak jsme svatí.“

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa.

Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce.

To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

Úmysl všeobecný: Aby měli zákonodárci a vědečtí pracovníci ve zdravotnictví hlubokou úctu k lidskému životu od jeho počátku až k přirozenému ukončení.

Úmysl misijní: Aby na korejském poloostrově rostl duch usmíření a pokoje.

Úmysl národní: Aby zemřelí došli Božího milosrdenství

Úmysl farní: Abychom v naší farnosti využili příležitosti k získání plnomocných odpustků pro duše v očistci a i nadále pamatovali na ně ve svých modlitbách.

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v měsíci říjnu 2007 přijali:

Radka Slováčka - Újezd
Ondřeje Fojtů - Vysoké Pole

Koncem září a v říjnu 2007 odešli na věčnost a byli pohřbeni:

22. září:

Stanislav Orsák - 74 let
Loučka 24

29. září:

Josef Mozgva - 75 let
Vysoké Pole 19

5. října:

Jaroslava Daďová - 74 let
Slopné 50

13. října:

Josef Raška - 60 let
Újezd 237

20. října:

Milada Maňasová - 94 let
Sehradice 124

27. října:

Stanislav Kužela - 83 let
Sehradice 20

*Odpočínutí věčné dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí.
Ať odpočívají v pokoji.*

P O K O J A D O B R O

VII. Rodina, vzdělávací systém a veřejná media

50. Rodina je v situaci vážného ohrožení

KKC č. 1641. „Křesťanští manželé ... mají v Božím lidu vlastní dar, který odpovídá jejich způsobu života a stavu“ (LG 11). Tato milost vlastní svátosti manželství je určena ke zdokonalování manželské lásky, k posilování její nerozlučitelné jednoty. Touto milostí „si manželé pomáhají ke svatosti manželským poutem i přiváděním dětí na svět a jejich v ý c h o v o u „ (LG 41).

V naší historii se často setkáváme s historickým ujednáním označeným slovy *Modus vivendi*, tj. způsob života či míra žití, jehož opakem je *Modus moriendi* (Franz Markus etc) tj. způsob či míra umírání. Rádi bychom, aby bylo množováno zejména to první ve vztahu k naší církvi, aby ona byla stále kvetoucí. Oto Mádr nás učí (Slovo o této době), že v církvi se odehrává trvale a současně trojí proces: vznikání - rozkvět - zanikání. Mnozí se rmoutí právě pro to *m o r i e n d i*.

Na to Oto Mádr odpovídá: Církev začíná odumírat, když trvale ubývá kvantita, ale především, když ochabuje intenzita života z víry. Nezáleží na tom, zda církev mizí z veřejnosti jako celek nebo ztrácí fyzicky či duchovně jednotlivce. Církev je usmrcována v každém mučedníkovi, víc umírá v tom, kdo se prodá, a nejbolestivěji umírá v každém dítěti, v jehož duši zašlápne někdo dobré semeno. I v historických zvratech, a také s každou starou generací, odchází církev, která tu dosud žila. Život s vyhlídkou konce skličuje a dusí elán. To je naprosto samozřejmé, smrt nemůže podněcovat život, pokud člověk zůstane v zajetí biologična. Pak nastávají, jak známo, obvyklé reakce: vysněný optimismus - zoufalý vzdor - hořký pesimismus - vnitřní emigrace - skutečný útěk. Ale je něco takového nutné? Lidské? Křesťanské? Vezměme přece na vědomí, že umírání patří k životu církve, tak jako zrození a plná zralost. Všechna stadia jsou cenná před Bohem, všechna jsou v jeho plánu. A tak je jisté, že v každém z nich, i v posledním, se od nás křesťanů něco očekává, a to i něco vynikajícího. Ovšem každá historická i osobní varianta klade své nároky.

Položíme - li si otázku, proč se tak děje, přivádí nás to také k zamyšlení se nad stavem výchovy dětí, problematikou manželství atd., jak o těchto aspektech našeho každodenního života hovořil náš metropolita moravský arcibiskup Jan Graubner při homilii na svátek sv. Václava ve Staré Boleslavi. Aby bylo více té kvetoucí církve, je třeba zdůraznit potřebu kvalitní výchovy a tu definovat především jako záměrnou a soustavnou pomoc, kterou dospělý poskytuje mladému člověku, aby samostatným a harmonickým uplatněním všech svých vloh a správným vtělením v bohatě rozvinuté lidské společnosti postupně se vyvíjel v ušlechtilou mravní osobnost. Výchova je chov, chování. Matka chová dítě, jak píše prof. D. Pecka. Chová je, poněvadž je miluje. Výchova je tedy láska. Láska je příklon k hodnotě. Avšak chovanec je bytost ještě nerozvinutá a nedokonalá. Jsou v něm jen možnosti hodnot. Ty možnosti odhalit je úkol výchovné lásky. Ta láska nesmí být slepá, nýbrž jasnozřivá. Výchova směřuje k samostatnosti, vychovatel se musí jednoho dne stát zbytečným. Nátlaku jen tolik, kolik je nutně třeba, svobody co nejvíce možno. Vychovávat je třeba člověka celého, jak po stránce tělesné i duševní, rozumové i citové. Jednostrannost znetvořuje člověka. Je nutno ho vychovávat i jako bytost sociální, neboť žije ve společnosti rodinném, občanském a církevním. Cílem výchovy je rozvoj m r a v n í osobnosti. Výchova, která nevede k mravnosti, není výchova.

PaD 50. Samostatnost dnešních dětí klade nároky na kulturu citového života manželských párů i na jejich názorovou harmonii; manželství a rodina představují bezpečí proti rozkladným tlakům určitých stránek života moderní společnosti. Chrání její členy proti anonymitě a osamění. Může dát i dnešnímu člověku prožitek domova, bezpečí, kořeny. Jak ukazují staleté i dnešní zkušenosti, rodina tyto vysoké nároky plní lépe tam, kde je rodinný život posvěcován vírou. V ní smíme společně, rodiče i děti, dorůstat k pravému lidství. Rodinné soužití je tím bohatší, čím hlubší jsou pouta spojující její členy ve vzájemné službě, v naslouchání a sdílení. Je naděje, že manželský svazek, založený na Božím morálním řádu, pomůže i dětem osvojit si jeho základní důrazy pro vlastní život. Jako křesťané zdůrazňujeme význam rodiny, ale v praktické rovině jsme dosud nevyvinuli dostatečné úsilí k podpoře institucí, které pracují pro obranu a rozvoj rodiny. I

uvnitř církví bychom měli organizovat trvalé vzdělávání o problémech současné rodiny za významné účasti laických odborníků, a to pro rodiče i osoby duchovní. Hledejme účinné formy, naučme se zprostředkovávat zkušenosti, doporučujme vhodnou literaturu a nešetřeme ani peněz. Vždyť jde o nejlepší investici do budoucna našich církví i našeho národního hospodářství.

ŽEŇ VEŘEJNÉ DISKUSE K LISTU „POKOJ A DOBRO“

IV. Vedoucím osobnostem - a vůbec všem - v podnikání a finančnictví s apelem na rozum

11. Krize v naší zemi?

Prof. dr. Milan Machovec, Dr.Sc. náležející k nejznámějším českým myslitelům posledních let se ve své práci Česká státnost zamýšlí nad smyslem státnosti. Jeho kredem je, aby nám největší postavy naší, více než tisícileté historie, které stály na osudových rozcestích - svatý Václav, Karel IV., Palacký a Masaryk - byli příkladem a ukazovateli cesty k rozhodnutím, jež povedou ke šťastné mravní i hmotné budoucnosti našeho národa. Mají nám připomínat jistou obtížnost a náročnost umění demokraticky žít. Sama podstata naší lidskosti záleží v naší možnosti, ano v naší nutnosti, volit mezi více eventualitami. Jen proto je možná morálka, že jsme bytosti volící mezi dvěma možnostmi, mezi dobrem i zlem, například mezi egoismem člověka do sebe uzavřeného, či otrocky sloužícího nějaké zbožné či částečné, čemukoliv škodícímu svobodě jiných lidských bytostí.

A demokracie, jakožto společenský systém, umožňující maximálně projevit svobodu maxima lidí, je zajisté také zneužitelná - a neexistuje žádný okamžitý prostředek proti podobnému zneužití. Masaryk dobře věděl a často zdůrazňoval, že hlavní nebezpečí pro demokracii tkví nejen v okolních zemích, ale jistě ve vlastní ne vždy dostatečně mravní a humánní vyspělosti samotných občanů, byť již v rámci demokratického státu. Je samozřejmé, že když byla na základní dogma vyhlášena očividná lež (okupaci musel každý, kdo se chtěl účastnit běžného občanského života, prohlásit za „bratrskou pomoc“), muselo to na statisíce lidí působit demoralizačně. Je stejně očividné, že nápravu nelze provést naráz či nařídit vyšší mravní kvality nějakým dekretem ...

11/Ž. Mnohé hlasy v diskusi - zvláště hlasy ekonomů a politiků „zprava“ - označovaly list Pokoj a dobro za pesimistický a naznačovaly, že neoprávněně vidí naši zemi v krizi. Je či není u nás krize? Nemáme krizi v tom smyslu, že by firmy hromadně bankrotovaly a hroutila se hodnota koruny - ta naopak „posiluje“. Avšak hospodářský růst se nicméně po letech poklesu obnovil teprve nedávno, a to ještě za cenu zneklidňujícího růstu deficitu veřejných rozpočtů a zadlužování, jež se nedaří dostat pod kontrolu. Davové násilí a plundrování u nás neexistuje - avšak míra krádeží v „malém i ve velkém“ hrozí tu či jinde přerůst ve společenskou anarchii.

Vleklou společenskou a politickou krizi spatřujeme v tom, že na rozdíl od jiných evropských zemí v ČR má osobní bohatství malou legitimitu - majitelé jsou vesměs podezírání ze „zlodějen“. Důvěra v soudy a policii je, podobně jako v ostatních postkomunistických zemích, značně nižší než v sousedním Rakousku a dalších zemích EU. Také důvěra v parlament, vládu a politiky je velmi malá. Existuje dlouhodobá nezaměstnanost, která vyřazuje rodiny na okraj společenského života - to je však celoevropský problém.

Podobně proděláváme chronickou civilizační krizi v tom smyslu, že již řadu let u nás každoročně přichází na svět zhruba o 20 tisíc dětí méně, než kolik lidí umírá (Žeň 2002), přičemž je každým rokem zhruba 40 tisíc lidských plodů usmrceno chtěnými potraty. V důsledku vývoje v minulém století jsme se ocitli na periferii západní civilizace: většinou jsme znepokojeni s praktickými projevy tohoto postavení - s nižší životní úrovní a kvalitou života, s nedostatky řádu, např. značnou korupcí, nízkou politickou kulturou atp. Jako společnost jsme však zatím dosáhli pouze mlhavého konsensu o ústavních pravidlech politického života a cestě do budoucnosti. Pokud si tento stav neuvědomujeme a nerozumíme mu, zastihnou nás nepřipraveny např. stotisícové demonstrace na obranu

svobody televizního vysílání. List Pokoj a Dobro vyzývá k zamyšlení nad naší mnohvrstevnou krizí, chce přispět k diskusi o jejich kořenech a o cestách k nápravě z křesťanského hlediska. Právě v tom - v nepřikrášlené diagnóze stavu a návrzích na skutečnou terapii - spočívá optimismus dokumentu.

/VI. Měřínský/

Pán k nám nikdy nebude lakomý, jestliže mu budeme důvěřovat se srdcem čistým a upřímným.

Sv. Robert Bellarmino

Vnitřní život vede ke kontemplaci a ta ke světlu. Přílišná starost o vnější věci naopak odvádí od světla a duše zůstává ve tmě.

Sv. Řehoř Veliký

26. Z PAMĚTNÍ KNIHY FARNOSTI ÚJEZD

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Roberta Bartoše, faráře v Újezdě v letech 1921 - 1930

Obavy o budoucnost katolické kultury v našem novém státě po roce 1918 probudily k novému životu politické hnutí katolické. Stranám s křesťanským programem se sice ani nyní nepodařilo soustředit ve svých řadách pozoruhodnější většinu katolických voličů (po volbách r. 1920 získala strana lidová, spojená se slovenskou stranou ludovou, celkem 33 mandátů, r. 1925 lidová strana 31 mandátů a ludová strana 23 mandátů, r. 1929 lidová str. 25 mandátů, ludová strana s odštěpenci od lidové strany 37 mandátů, r. 1935 lid. strana 22 mand., ludová 41 mandátů), ale byly přece jen důležitým jazýčkem na politickém kolbišti.

Katoličtí političtí činitelé se honosili tím, že dosáhli pozoruhodných výsledků: svým úsilím zabránili především odluce církve od státu, zajistili hmotné postavení kněžstva úpravou kongruy, zabránili další parcelaci církevních statků, zabránili zrušení církevního školství, znemožnili odnětí práva vysokého školství teologickým fakultám pražské, olomoucké a nově zřízené bratislavské a prosadili, že bylo ponecháno povinné vyučování náboženství na školách obecných, měšťanských (vyjma 4. ročníku) a středních až do páté (i když v omezeném počtu hodin); církvi bylo přiznáno právo státní dotace na potřeby kultu, kněžím vyučujícím náboženství na státních školách přiznáno právo pragmatikální parity (služební rovnosti) s ostatními učiteli a profesory; uznána zvláštní duchovní správa v armádě, ponechány církvi zasvěcené svátky, uznána revize učebnic urážející základní principy katolického náboženství a zkreslující události církevně-náboženské, zmařeny pokusy o zavedení nuceného civilního sňatku, stejně jako pokusy o převzetí matrik a charitativních ústavů církevních. Jsou to jistě zásluhy nemalé.

Nám se dnes jeví katolická konfesní strana s knězem jako s jejím předsedou a státním ministrem jako anachronismus. Byla to velká chyba, že si strana včas nevychovala vedoucí dorost z laických kruhů. Ještě povážlivější bylo, že úzké sepětí politické aktivity s náboženskou vírou vedlo v očích značné části věřících a nepochybně u většiny lidí nábožensky vlažných a lhostejných k nepřipustnému ztotožňování náboženství s běžnou denní politikou a s jejími okamžitými cíli. Výsledkem mohlo být jen zplanění a zpovrchnění náboženského života a promarnění mnohých cenných a hodnotných sil, jež bylo možno na vlastním katolickém poli využít lépe a účinněji. Také zabránění rozluce církve a státu se jeví dnes spíše jako úspěch problematický (přáním prezidenta Masaryka a ministra Beneše bylo, aby došlo k pokojné rozluce po dohodě se Svatou Stolicí, a Vatikán sám navrhoval tzv. „brasílskou“ rozluku, při níž není sice spolupráce mezi státem a církví, ale ani nepřátelství). Jako velmi pozitivní jev je však třeba hodnotit, že lidová strana se od počátku postavila za demokracii a za republiku a zůstala těmto politickým ideálům věrna i tehdy, když se staly ve střední Evropě vzácností. Toto demokratické

zaměření lidové strany, které se nezměnilo ani za nejprudšího protiklerikálního náporu ostatních stran, přispělo pak v klidnějších dobách zvláště v letech a měsících ohrožení státu „třetí říší“ k plodné spolupráci s ostatními demokratickými silami a k rehabilitaci katolicismu v očích veřejného mínění.

Za této situace se 15. listopadu konají zde druhé volby do sněmů v naší čsl. republice.

Výsledek voleb do Národního shromáždění i do senátu ve farnosti újezdské je tento:

Č.	NÁZEV STRANY	OBEC - DRUHÁ ČÍSLICE ZNAČÍ VOLBY DO SENÁTU				
		Újezd	Vys. Pole	Drnovice	Loučka	Slopné
26	čsl. strana lidová	249	215	198	115	168
		214	186	177	101	112
22	strana republikánská	96	58	23	113	97
		111	61	28	100	94
3	čsl. strana agrární a konservativní	5	0	0	0	0
		3	0	0	0	0
5	sociálně demokratická	20	17	0	2	9
		21	12	0	5	4
8	živnostenskoobchodní středostavovská	11	2	0	3	8
		8	6	0	0	1
12	národní strana práce	3	3	0	0	0
		3	3	0	0	1
14	domkařsko-malozemědělská	14	7	0	1	1
		0	0	0	0	0
15	komunistická strana KSC	9	7	5	2	9
		7	4	0	2	10
20	čsl. národní demokracie	3	1	0	0	0
		3	1	0	0	0
21	socialistická strana československá	21	3	2	5	13
		19	1	3	5	7
28	židovská strana	0	1	1	1	1
		0	0	0	0	0
	souhrn odevzdaných hlasů	431 (5)	314	229	242	306
	hlasů - v záv. neplatné	389 (1)	274	208	213	229
	% hlasů strany lidové	59	68,66	86,46	47,40	55,84
		55	67,88	84,68	47,41	47,25

Součet hlasů strany lidové z celé farnosti:

945.....62,5%

790.....52%

Roku 1925 byla opravena kaple ve Slopném a sice postaven nový oltář a na něm nový obraz sv. Rocha. Oltář byl zhotoven firmou Prosecký Josef z Brna. Kaple také úplně znova vymalována a znova posvěcena vldp. děkanem Aloisem Filipem, farářem štitenským V. neděli po velikonocích 17. května 1925.

Svaté biřmování udílelo se r. 1927 ve Vizovicích světicím biskupem Janem Stavělem. Počet biřmovanců z naší farnosti není znám.

S. M. ROSINA KOŘENKOVÁ

Rodačka z Vysokého Pole, řeholnice sester Svatého Kříže. Narodena 19. června 1925, řeholní sliby složila 14. března 1949 v Kroměříži. Zemřela 15. října 2007 v Kroměříži, pohřbena 20. října 2007 tamtéž.

Sestra Rosina dozrávala do věčné krásy jako klas, který pod tíhou zrn skláněl k zemi, až ji nebeský Hospodář prokázal své milosrdenství a přijal ji nečekaně k sobě.

Narodila se 19. června 1925 ve Vysokém Poli jako nejstarší z osmi dětí, z nichž jedno brzy zemřelo. Její rodiče, Jiří Kořenek a Anděla, rozená Krahulíková, měli větší hospodářství. Nejstarší děvčátko dostalo při křtu jméno Božena. V rodině vládli křesťanský duch a děti byly vedeny k lásce k Bohu i bližnímu. Ve škole se malé Božence na začátku nelíbilo, byla zvyklá na volný pobyt v přírodě.

Ve své životopise napsala: *„Nejraději jsem byla, když jsme měli prázdnou anebo když jsem mohla o prázdninách jezdit s tatínkem na klády do lesa. Ale brzy jsem si učení oblíbila. Po skončení obecné školy jsem navštěvovala hospodářskou školu. V prosinci roku 1940 nám zemřela maminka. Byla to pro nás velká rána: mně bylo patnáct let a nejmladší Mařence teprve tři roky. Musela jsem se ujat vedení domácnosti a svých šesti sourozenců. Zpočátku mně to nešlo, ale časem jsem se do všeho vpravila. Přilnula jsem víc k Pánu Bohu, hledala ho v modlitbě a odevzdávala jsem naši rodinu do ochrany Panny Marie. Protože jsem měla doma hodně práce a starostí, začala jsem se vyhýbat světským zábavám. Místo toho jsem ráda četla, zvláště životopisy svatých.*

Už jsem pět let hospodařila sama a tu přišly na dovolenou postulanky sester sv. Kříže z naší farnosti - a Pán oslovil i mne. Viděla jsem, že moje sestry mne doma už zastoupí. Rozhodla jsem se pro následování Krista v řeholním životě. Nebylo to lehké. Sourozenci plakali, sousedé a příbuzní moje rozhodnutí nechápali, ale milost Boží zvítězila. Se všemi jsem se rozloučila, i když to bylo těžké, a šla jsem za hlasem svého srdce.“

Sestra Rosina vždy vděčně vzpomínala na svého tatínka, který jí k tomuto kroku dal své požehnání a povzbuzoval ji k vytrvalosti. Bylo jí 21 let, když nastoupila do kláštera Milosrdných sester sv. Kříže v Kroměříži.

Chtěla být dobrou a věrnou následovnicí Krista Ukřižovaného. Po letech dozнала: *„Myslela jsem, že vstupem do kláštera zmizí všechny moje chyby a slabosti, ale není tomu tak. Pán chce, abych se je snažila denně umenšovat a abych celou svou osobnost ve společenství zušlechťovala.“*

Vědomí, že si ji Pán vyvolil ke své službě, ji naplňovalo štěstím. V nemocnici v Novém Městě na Moravě se zaučovala do povolání ošetřovatelky.

Po noviciátě složila dne 14. března 1949 své první řeholní sliby. Brzy nastala pro církve těžká zkouška. I řeholní sestry zakusily nepřízeň doby. Přesto šla sestra Rosina nebojácně za svým cílem a obětavě sloužila nemocným: devět let v nemocnici v Uherském Hradišti a deset let v domově důchodců v Kvasicích. Kromě svých povinností se pilně učila hře na harmoniu. Jejím učitelem byl známý ředitel kůru Adolf Straka. V roce 1966 přišla sestra Rosina do Ústavu sociální péče na Svatý Hostýn. Zde se mohly její schopnosti plně rozvinout. Po získání potřebné ošetřovatelské a pedagogické kvalifikace se stala úspěšnou vychovatelkou postižených dětí. Pramenem její tvořivosti a obětavosti byla láska, která posvěcovala její slova i skutky. Děti měly radost, když se pod jejím vedením naučily různé dovednosti, a když mohly ukázat svůj pokrok na divadelních představeních, které byly zážitkem pro celé okolí. Na Svatém Hostýně působila sestra Rosina devatenáct let a to nejen na oddělení, ale i jako varhanice v poutním chrámě Panny Marie. Šest let byla představenou řeholního společenství. Své spolusestry dovedla povzbudit, pochopit a sjednocovat v radostném prožívání řeholního ideálu. Bylo jí těžko, když na nátlak politických kruhů musela opustit toto působiště, kde se jí dostalo tolik milostí a kde tak ráda sloužila ubohým dětem. I ony po ní tesknily. Přišla do Bílé Vody na polských hranicích, kde se stala představenou velkého řeholního společenství. Šest let byla členkou provinční správy. Dobrotu jejího srdce zakoušely i sestry v Choryni, potřební

kněží a chudé rodiny. Se svými příbuznými udržovala srdečné vztahy a svěřovala je do láskyplné Boží ochrany.

Když přišla v roce 2004 po krátkém pobytu v kněžském semináři v Olomouci do provinčního domu v Kroměříži, byla už poznamenána nemocí a obtížemi stáří. I když trpěla úpornými bolestmi páteře, svědomitě se účastnila všech společných modliteb a práce pro společenství, zvláště v žehlovně.

Pán si ji k sobě povolal náhle, ale věříme, že po lopotném putování spočinula v náruči Boží a přijala odměnu podle příslibení Páně: „*Blahoslavení milosrdní, neboť jim se dostane milosrdenství.*“

ZE ŽIVOTA SKLENĚNÁ SMRT

„Víte,“ začala vyprávět paní K. M. ve svém londýnském bytě, kde jsme ji navštívili, „člověk může vždycky věřit v cosi, co je naprosto neuvěřitelné. V zázrak. Možná, že v poslední době je právě tolik beznaděje, že si lidé odvykli věřit na zázraky. Pokud přestaneme věřit na zázraky, stáváme se bezbrannými vůči krutým a zlým silám, které nás obklopují. Jenže my proti nim nejsme bezbranní. Za války jsem žila s manželem, českým letcem britské armády, tady v Londýně a čekala jsem dítě. Po válce jsme zde zůstali a udělali jsme dobře. Ale tehdy jsem si tu ještě připadala velice opuštěná, neuměla jsem pořádně jazyk, nikoho jsem neznala. A byla válka. Vzpomínala jsem na své příbuzné v Čechách a byla jsem tak osamocená, k tomu jsem cítila velkou úzkost o dítě, které jsem čekala. Narodilo se ale krásné zdravé děčko. Krátce po porodu jsem seděla se svou spolurodičkou na chodbě před nemocničním pokojem, pily jsme čaj a já se snažila porozumět její angličtině. A v tom se to stalo: porodnice dostala německou pumou. Všude rachot, úpění, kouř, tak si člověk představuje konec světa. Do toho křik, jednak rodiček a mladých žen, jednak děti, bylo to úděsné a já se rozběhla do pokoje, kde ležel můj syn. Tlaková vlna vyrazila okna a všude byly střepy, které se zasekly do kdečeho, i maličké střípky pokrývaly podlahy, lůžka... Na pokoji tehdy nikdo kromě mého syna nebyl. A já jsem zavřela oči a nemohla jsem v sobě sílu je otevřít. Uvědomovala jsem si, že po vší té radosti, kterou jsem ucítila po dobrém porodu, teď uvidím teď svého syna rozřezaného bezpočtem střepů. Maličké tělíčko, ze kterého prýští krev, tělíčko, které za nic nemohlo a které přesto bylo umučeno spoustou vystřelených střepů. Hrůza mi nedovolila ani plakat. Musíš, musíš otevřít oči, říkala jsem si, jenže nešlo to. Nevím, jak dlouho jsem tam stála, než jsem přinutila svoje víčka, aby se konečně otevřela. Pokoj planul, střepy, jimiž byl posetý, odrážely ohnivé světlo a vypadalo to, jako by hořel. Přistoupila jsem k postýlce. Byla pokryta střepy, polštář i pokrývka byly rozryty střepy a dítě... Spinkalo. Ani jediný střep se ho nedotkl, obletěly dítě a to spočívalo na bezpečném, nezraněném ostrůvku. Zvedla jsem je, přitiskla k sobě ze vší síly a teprve teď mi vytryskly slzy a byl to ten nekrásnější pláč, jaký jen může být. Za chvíli vběhli do pokoje lékaři, sestry, zřízenci a já odešla z nemocnice, hořící nemocnice, se synem v náručí. A odešla jsem i s velikou nadějí a nesu si v sobě už stále. Od té doby jsem vyslechla různé názory na to, co se stalo, někdo tvrdil, že mé dítě zastřel křídlem strážný anděl, jiní zase, že tlakové vlny jsou nevyzpytatelné a že to byla prostě jen a jen šťastná náhoda. Nevím. Víím jen, že jedno dítě tehdy nemělo být roztrháno střepy, nemělo zemřít. A že to bylo moje dítě. A od té doby věřím, že kolem nás je ostrůvek milosti a ten nás může zachránit před každým nebezpečím. Proč? Proč nás chrání? Protože někdo, všemocný a vševedoucí, nás miluje a má s námi své plány. Je možné říkat si, že všechno, co nám o jeho lásce vypovídá, je náhoda a usmívat se shovívavě projevům jeho lásky. Je ale také možné pokorně mlčet. Důvěřovat. Říká-li se tomu nahoře Otec, pak je jasné, že nám nedá ublížit. Svět na nás může metat pumy a domy se mohou kácet a lidé mohou křičet v úzkosti – a děťátko bude ležet a spát mezi vší hrůzou. Protože On nás miluje, On ví, jak jsme slabí a zranitelní a On ví, co potřebujeme. Podívejte, tohle je jeden z těch střepů, schovávám si ho od té doby, ležel dva centimetry od hlavičky mého syna, je ostrý jako nejostřejší dýka.“

podle Eduarda Martina – Andělské vteřiny připravil Václav Ulrich
Proměny náboženství

NOVÁ NÁBOŽENSTVÍ?

Sportovní stadiony se po pádu komunismu nenaplnily jen sportovními nebo hudebními fanoušky. Z ilegality nucené ateistickým režimem se kromě mnoha podob tradičního křesťanství objevily i různé náboženské novotvary. K nejznámějším patří Svědkové Jehovovi, proslulí svou neúnavnou misijní aktivitou, odmítáním očkování a krevní transfúze a nes poněkud mírnějším vyhoceně nepřátelským postojem ke křesťanským církvím a jejich symbolům a i k instituci státu včetně vojenské služby. I když konec světa – který Svědkové tolikrát s jistotou vyhlašovali – dosud nikdy nenastal, jejich hvězda nehasne – jejich časopisy Strážná věž a Probudte se! Vycházejí po celém světě v desítkách jazykových mutací a v údajně ateistické České republice získali zakrátko asi 16 tisíc věřících. Na místech, kde se konaly komunistické spartakiády, se tísň jejich nadšení příznivci a sledují hromadné křty v bazénech.

Pamatuji se zvláště na dvě osobní setkání se Svědky. V 60. letech, krátce po mé konverzi, mne neúnavně navštěvoval jeden z jejich misionářů (obvykle chodí dva a navzájem se kontrolují) a hojně mne zásoboval jejich literaturou. Pamatuji se, jak pro mne v období rané mladistvé náboženské horlivosti představoval radikalismus a rigorismus Svědků cosi atraktivního. Imponovala mi jejich důslednost a obětavost. Ovšemže jsme už tenkrát věděl, že jejich vášnivý zápas za jediné správné znění Božího jména (Jehova) se zakládá na trapném historicko-filologickém omylu a že jejich vášnivý zápas proti Vánocům a vánočním stromečkům je komické vlamování se do otevřených dveří. Přesto jejich radikalismus byl pro mě chvíli pokušením. Na rozdíl od katolické církve, která ode mne celkem nepožadovala žádné zvláštní změny mého dosavadního životního stylu, bych se měl podle svědků zřici veškeré kultury kromě svérázného „studia Bible“. Naštěstí jsem si v zápětí uvědomil, že tento skok do černobílého světa sekty není projevem náboženského heroismu, nýbrž spíše nelegitimním útekem před náročným životem ve svobodě s jeho tíhou – totiž nutností stále znovu činit nenaprogramovaná zodpovědná rozhodnutí.

Druhé setkání se odehrálo po 40 letech, kdy se mi přišel doslova vyplakat na rameno asi 40letý muž, který vyrostl už jako dítě v jehovistickém prostředí a vždy poslušně respektoval jeho zásady. Teď se však on i jeho bratr poprvé hlouběji setkali se světem za hradbami sekty. Bratr propadl rado-vánkám tohoto světa a tento muž dopadl jistě lépe – začal okouzlen poznávat soudobou kulturu, studovat filozofii a poprvé se mu dostal do ruky seriózní teologický a literárně-kritický úvod do Bible, který mu dal poznat, že Bible je něco zcela jiného a mnohem bohatšího než onen soubor účelově vybraných a nepochopených citátů, jemuž věnoval léta svého života pod názvem „studium Bible“. Pochopil, že Bibli, kterou se tolik oháněl na svých misijních cestách vlastně vůbec neznal. Jeho pláč byl na jedné straně pláč radosti – ale zároveň výraz lítosti nad už nenahraditelně ztracenými léty a možnostmi a také nad postojem vlastní rodiny a všech dosavadních známých, kteří ho nyní naprosto odsoudili a odvrhli.

*pokračování příště
Podle knihy Prolínání světů od Tomáše Halíka
připravil Václav Ulrich*

MEDŽUGORJE

Poselství Panny Marie. Poselství sama, jak ta původně čtvrtěční, tak od 25. ledna 1987 i ta měsíční, jsou velmi prostá. Když se čtou jen letmo, je nebezpečí, že budou nedocenená a odložena. Přitom však podle svědectví Marie Pavlovičové, vizionářky, která má povinnost poselství předávat, jsou to mateřská slova určená všem, kdo jsou ochotni jim naslouchat. V jednom vzkazu Panna Maria sama řekla, že si přeje, abychom jejím poselstvím naslouchali srdcem. To je podmínka, aby pro nás ve své prostotě byla užitečná. Slova matky jsou vždycky prostá a podobají se jedno druhému. Ale jsou plná lásky a právě to je činí krásnými. Tedy už před tím, než slova Matky začneme číst a uvádět je do života, vytváří se ovzduší důvěry a lásky, protože Matka mluví a přeje si nás vést. Když takto přistupujeme k oněm krátkým vzkazům, nalezneme v nich všechnu hloubku a šířku Boží lásky, kterou je možno skrze Marii poznat. Odhalíme i pedagogiku, výchovu, kterou nám Bůh v těchto dnech skrze Marii poskytuje.
(Z úvodu fra Slavka Barbariće k chorvatskému originálu)

Nejnovější poselství z 25. září 2007

Drahé děti! I dnes vás všechny vyzývám, aby vaše srdce planula co nejrůznější láskou k Ukřižovanému a nezapomínejte, že z lásky k vám dal svůj život, abyste vy byli spaseni. Dítka, meditujte a modlete se, aby se vaše srdce otevřela pro Boží lásku. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.

Připravila Eva Hořáková

ZEMŘELÍ Z FARNOSTI ÚJEZD V R. 2006/2007

Anna Váňová, Slopné 2: *27.01.1926 + 26.10.2006
Ludmila Drgová, Újezd 34: *23.06.1923 + 29.10.2006
Anna Hořáková, Slopné 64: *22.03.1950 + 08.11.2006
Vít Heinz, Slavičín, Hrádek 186: *18.06.1946 + 24.11.2006
Alois Strbák, Újezd 21: *15.06.1931 + 11.12.2006
Františka Babičková, Vysoké Pole 52: *20.12.1919 + 16.01.2007
Štěpán Váňa, Slopné 127: *24.12.1914 + 19.01.2007
Anděla Drábková, Újezd 60: *17.12.1922 + 22.01.2007
Vojtěch Lukáš, Vysoké Pole 108: *18.07.1949 + 30.01.2007
Stanislav Droničák, Loučka 105: *24.07.1946 + 03.02.2007
Marie Hlavicová, Vysoké Pole 192: *20.12.1935 + 14.02.2007
Anna Barchůchová, Újezd 306: *14.06.1930 + 15.02.2007
Josef Zámečník, Vysoké Pole 88: *15.11.1921 + 15.02.2007
Miloslav Fiodor, Slopné 145: *25.03.1927 + 19.02.2007
František Mozgva, Drnovice 37: *24.03.1936 + 22.02.2007
Stanislav Pavelka, Újezd 216: *11.07.1939 + 01.03.2007
Marie Marcaníková, Drnovice 29: *01.06.1955 + 21.03.2007
Stanislav Kúdela, Vysoké Pole 110: *02.08.1947 + 04.05.2007
Zdena Polčáková, Vysoké Pole 69: *01.10.1943 + 09.05.2007
Josef Častulík, Vysoké Pole 191: *20.10.1927 + 09.05.2007
Josef Pavelka, Drnovice 42: *18.03.1913 + 14.05.2007
Anna Čícelová, Slopné 123: *18.04.1913 + 30.06.2007
Anna Zvonková, Vysoké Pole 189: *06.10.1934 + 15.07.2007
Vladimír Čech, Újezd 9: *05.01.1940 + 07.08.2007
Bohumil Váňa, Slopné 133: *20.11.1921 + 10.08.2007
Karel Mozgva, Slopné 2: *19.02.1961 + 05.09.2007
Anna Šimáková, Újezd 324: *08.09.1946 + 11.09.2007
Stanislav Orsák, Loučka 24: *04.10.1932 + 15.09.2007
Josef Mozgva, Vysoké Pole 19: *24.07.1932 + 25.09.2007
Jaroslava Dad'ová, Slopné 50: *30.03.1933 + 29.09.2007
Josef Raška, Újezd 237: *20.01.1947 + 09.10.2007

ZEMŘELÍ Z FARNOSTI HORNÍ LHOTA V R. 2006/2007

Václav Bača, Sehradice 161: *27.07.1940 + 13.11.2006
Miloslav Hlavička, Dolní Lhota 72: *29.10.1953 + 24.12.2006
Bohumil Roubalík, Sehradice 147: *05.06.1921 + 28.12.2006
Marie Masařová, Horní Lhota 18: *19.02.1927 + 05.01.2007
Marie Žebráčková, Sehradice 104: *26.02.1944 + 06.01.2007
Albína Kozubíková, Sehradice 176: *23.10.1914 + 25.01.2007
Milada Švarcová, Horní Lhota 115: *19.07.1932 + 28.01.2007
František Žáček, Sehradice 139: *14.09.1921 + 06.02.2007
Marie Šenovská, Sehradice 69: *30.11.1914 + 19.02.2007
Alois Váňa, Horní Lhota 116: *21.06.1940 + 01.04.2007
Rostislav Seibert, Vsetín, Urbánkova 439: *26.03.1928 + 22.05.2007
Václav Žáček, Sehradice 126: *29.08.1953 + 10.06.2007
Milada Maňasová, Sehradice 124: *26.12.1912 + 13.10.2007
Stanislav Kužela, Sehradice 20: *06.06.1924 + 27.10.2007

**PĚŠÍ POUŤ
PRO CHLAPY**

z Loučky na sv. Hostýn

**ubytování v Poutním domě
návrát vlakem**

Co Tě to bude stát?

**spoustu sil, přemáhání,
pár grošů na jídlo a dopravu
210,- Kč za ubytování**

**Bližší informace:
Pavel Heinz - 605264314
Petr Švach - 777231992**

OKÉNKO PRO RODIČE: VÝCHOVA NENÍ

Výchova není jednodenní záležitost, výchova je celoživotní proces...

Výchova je cílevědomá a plánovitá příprava jedince na život v rozvíjející se lidské společnosti. Jak tomu máme rozumět? Co k tomu přispívá?

Většina z nás se naučila mluvit během prvních dvou let života. Dobrá komunikace není samozřejmá nebo dokonce lehce dosažitelná. Dobrá komunikace není možná, pokud se dva lidé nerozhodnou na ní spolupracovat. Studium a praxí se musíme **u č i t složitému umění komunikace**. Třeba se naučit rozpoznávat nástrahy a vyhýbat se jim. Existovat, znamená být s jinými lidmi.

Když komunikujeme, myslíme, že předáváme jenom poselství. Ale ve skutečnosti z p r o s t ě d k u j e m e i s a m i s e b e. Za způsobem, jak to děláme, co přitom zdůrazňujeme, co potlačíme, při čem se usmějeme a co ironizujeme, je vidět nás, naše hodnoty, naše slabosti, radosti i škodolibosti, naše nadšení i naděje, zklamání i beznaděje. **Komunikace je jádrem lásky**. Všichni se dožadujeme pochopení, ale je třeba, abychom chápali i sami sebe a k tomu potřebujeme vnější pomoc. Komunikace je předmětem zájmu vícerych disciplín.

Člověk žije svůj život s lidmi a mezi lidmi. Lidé neustále mezi sebou komunikují, už tím, že existují, oslovují ostatní svým bytím. Člověk promlouvá svým tělem, výrazem, pohyby, výrazem tváře, oblečením, řečí. Soustavně vedeme dialog se svým svědomím, přírodou a okolními lidmi. Komunikace je hlavním prostředkem, kterým se člověk významně ve světě. S její pomocí uskutečňujeme své sny, touhy, ideály.

U m ě n í r o z h o v o r u je velmi důležité. Kdyby se lidé uměli lépe, efektivněji dorozumívat, porozuměli by si. Nedošlo by často k neštěstím, rozvodům, válkám, možná by nebyly ani národnostní konflikty. Je známá myšlenka, že jakmile přestanou znít slova, promluví zbraně, fyzické násilí, ticho.

Přemýšleli jste někdy nad tím, jak komunikujete s dětmi? Kolik času denně jim věnujete? Zda s nimi sledujete pohádky a posloucháte rozhlasové vysílání? Věnujete pozornost svým dětem i když jste na smrt unavení a před vámi je ještě kopec práce? Jak moc je pro vás důležitá rodinná komunikace?

Víte, že otcovská objetí jsou stejně důležitá jako matčina? Uvědomujete si, že matka s dítětem stráví nejméně času? Proč? Na tyto a podobné otázky často nemůžeme najít odpověď. Ptáme se proč. Nemáme snad čas nad nimi uvažovat? Nebo se bojíme odpovědí?

Vzájemná komunikace rodičů s dětmi v současnosti stále více upadá. Rodiče nemají na děti dostatek času, protože cestují za prací i celé dlouhé týdny, zejména otcové. Matky pak nesou celou zodpovědnost za domácnost, děti, práci, a když mají hovořit s dětmi, je už často pozdě a jsou unavené.

M a t k a zabezpečuje socializaci dítěte. Má významný vliv na rozvoj empatií, sebeúcty a důvěry a pozitivně by měla ovlivňovat emocionální vývoj dítěte.

R o l e o t c e je velmi důležitá zejména pro dospívající mládež, protože otec bývá velkým vzorem nejen pro chlapce, ale i pro děvčata. Jak budou k sobě přistupovat v dětství, tak budou přistupovat i v budoucnu a tak budou i hovořit. Pokud je otec akceptován matkou pozitivně, pak to znamená, že jeho hodnota - a tím i hodnota mužské role -je potvrzená.

V z á j e m n ý v z t a h r o d i č ů a jejich interakce je modelem vzájemného vztahu mužské a ženské role, je pro dítě reprezentantem všech vztahů tohoto druhu, **to co se v rodině děje, považuje dítě za normu, kterou si přenáší do budoucího života.**

Komunikujte, milí rodičové, se svými dětmi co nejčastěji.

Pro mluvnický rozvoj dítěte je velmi důležitá emocionální atmosféra rodinného prostředí. V neosobním, málo podnětlivém a málo komunikativním prostředí se děti vyvíjejí pomaleji a zaostávají zejména v řeči, protože řeč je vlastně výrazem celkového stavu jejich osobnosti. Nejčastěji se to odráží ve škole, kde děti často nedokáží plynule vyjádřit své myšlenky a názory.

Lidská blízkost, teplo mateřské a otcovské náruče a láskyplného slova se nepozorovaně, pomalu, ale jistě z lidského světa vytrácí.

Jak to může rodič napravit?

- v první řadě je důležité přiblížit se k dítěti, aby mu porozuměl a chápal jeho svět a pokud ne zcela, tak alespoň částečně,
- nejdůležitější je komunikovat, odpovídat na otázky, vysvětlovat, řešit, v plné míře se zúčastňovat společného dialogu,
- je nutné si uvědomit, že čím víc času prožijí rodiče s dětmi v letech jejich dětství, tím menší pozornost budou věnovat vnějším negativním vlivům,
- pokud nebudou mít rodiče blízký vztah k dětem v dětství, děti nebudou připravené se k nim přiblížit v pubertě,
- je důležité si uvědomit, že otcovské objetí je stejně důležité jako matčino,
- dítě je od přírody zvědavé, touží zkoumat a učit se o všem, co ho obklopuje,
- otázky, které nám kladou, jsou mnohdy pozváním, abychom právě v této chvíli ovlivnili jejich myšlenkové pochody a rozvoj,
- ani ta nejkrásnější televizní pohádka se nevyrovná té, kterou vypráví nebo čte otec či matka,
- žádná pohádka přijímaná z jakéhokoliv druhu média nemá ten výchovný účinek jako ta, kterou mu „naživo“ přiblíží rodiče,
- dítě by nemělo rodiče vidět ve chvílích odpočinku jen s novinami v ruce nebo u televizní obrazovky,
- děti budou laskavé tehdy, když k nim budeme laskaví my.

Rady pro upevňování vztahů mezi rodiči a dětmi:

- navrhnout společné aktivity rodičů s dětmi,
- společně s dětmi aktivity a činnosti plánovat,
- společně trávit čas při společenských hrách a různých činnostech (pečení, pomoc v domácnosti, různé drobné opravy ...)
- společné hry na rozvoj komunikace
- hry na poznávání rodinných příslušníků (hádej na koho myslím ...)
- být dětem nejen rodičem, ale zároveň i přítelem, který umí poradit, pochopit, usměrnit a brát dítě jako rovnocenné

Celé tajemství se skrývá v tom, že pokud bychom se dokázali dívat na svět dětskýma očima a jimi viděli také sami sebe v procesu výchovy, jistě bychom dokázali děti nejen více pochopit, ale i lépe odpovídat na jejich otázky a nenásilně usměrňovat jejich další osobní vývoj.

(Převzato z časopisu „Predškolská výchova“, autorka článku Mgr. Katarína Kmeťová)

POŘAD BOHOSLUŽEB V MĚSÍCI LISTOPADU – ÚJEZD

1. listopadu : Čtvrtek Slavnost VŠECH SVATÝCH	6.30 Új.: 15.20 Új.: 17.30 Sl.: 17.30 Dr.:	Za farníky Za + rodiče Zichovy, syna Vladimíra, jeho dceru Leničku, nemocnou osobu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Ilonu a Štěpána Váňovy, jejich rodiče a sourozence, dva zetě a dar zdraví pro živou rodinu Za + rodiče Stružkovy, sestru, bratra, + rodiče Velískovy, duše v očistci, dar zdraví, ochranu a Boží požehnání pro živou rodinu
2. listopadu : Pátek Vzpomínka NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ	6.30 Új.: 15.20 Új.: 17.30 Sl.: 17.30 Dr.:	Na úmysl Sv. otce Za + rodiče Kořenkovy, jejich děti, vnuka, snachu a Boží ochranu pro živou rodinu Za všechny věrné zemřelé Za všechny věrné zemřelé
3. listopadu : Sobota Sv. Martina de Porres, řeholníka	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Jakůbkovy a syna Františka Za Václava Buriánka, sestru Ludmilu, jejího syna Ivana a dar zdraví pro živou rodinu
4. listopadu : Neděle 31. neděle v mezidobí Sv. Karla Boromejského, biskupa	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.:	Za + rodiče Machů, Rudolfa Müllera, duše v očistci a živou rodinu Za + rodinu Hlavičkovu, Kolaříkovu, Machů a duše v očistci Za členy Mysliveckého sdružení z Újezda, Loučky a Vysokého Pole ke cti sv. Huberta Za + Andělu a Františka Machů, jejich rodiče, sourozence, duše v očistci a Boží ochranu pro živé rodiny
5. listopadu : Pondělí Ferie	15.20 Új.:	Za + Ludvíka Ambrůze, + rodiče z obou stran, + sourozence, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
6. listopadu : Úterý Ferie	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Za + Františka a Andělu Tomšů, + rodinu Tomšů, Frýželkovu, duše v očistci, Boží pomoc a ochranu pro živé rodiny Za + rodiče Vašičkovy, Annu Šašinovu, Josefa Matušince, duše v očistci a živou rodinu
7. listopadu : Středa Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	VP - 198 Za Jindřicha Váňu, rodiče z obou stran a Boží pomoc pro živou rodinu
8. listopadu : Čtvrtek Ferie	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Uj - 227 Za + Emílii Častulíkovu, + rodinu Šulákovu, Frýželkovu, Častulíkovu a duše v očistci
9. listopadu : Pátek Posvěcení lateránské baziliky	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodiče Ovesné, Okaté, dceru Marii, ostatní + rodinu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Martina Michalčíka, manželku, sourozence, rodiče Janošovy, syna, Boží požehnání a dary Ducha svatého pro živé rodiny
10. listopadu : Sobota Sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Černobilovy, syna, rodiče Plškovy a duše v očistci Za + Zdenku Hlavičkovu, dvoje rodiče, duše v očistci a živou rodinu
11. listopadu : Neděle 32. neděle v mezidobí Hody v Drnovicích (Patrocinium sv. Anežky České) Sv. Martina Tourského, biskupa	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Josefa Macíka, + Jarmilu, Marii, rodiče, prarodiče Slovákovy a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Annu Hořákovu (výroční mše svatá) Za farníky (sv. křest) Na poděkování Pánu Bohu za 80 let života, přijatá dobrodiní, s prosbou o Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro děti, vnuky, pravnučky a celou rodinu
12. listopadu : Pondělí Sv. Josafata, biskupa a mučedníka,	15.20 Új.:	Za + Antonína u příležitosti nedožitých sedmdesátin, + rodiče z obou stran a dar zdraví pro celou živou rodinu

13. listopadu : Úterý Sv. Anežky České, panny	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Za + Marii Mikeskovu, Janu Frýželkovu, dar zdraví, Boží požehnání a dary Ducha sv. pro živou rodinu Novosádovu, Hruškovu a Frýželkovu Za Josefa Machuču, duše v očištění, dar zdraví, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
14. listopadu : Středa Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za rodiče Macíkovy, jejich rodiče, živou a + rodinu, duše v očištění a dar zdraví Za + rodinu Pochylou, Fojtíkovu, + Jiřinu Kocháňovu, manžele Tiché a dar zdraví pro živou rodinu
15. listopadu : Čtvrtek Sv. Alberta Velikého, biskupa a učitele církve	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Za Annu, Ludmilu a Josefa Manovy, duše v očištění, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu Manovu, Machů a Trčkovu Za + rodiče Machů, dva bratry, dar zdraví a požehnání pro celou rodinu
16. listopadu : Pátek Sv. Markéty Skotské	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Františka Rašku, + rodiče, + rodiče Bulíčkovy s prosbou o ochranu Panny Marie pro živé rodiny Za Josefa Hlavenku, dvoje rodiče a rodinu Strnadovu
17. listopadu : Sobota Sv. Alžběty Uherské, řeholnice	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Maňasovy, Jandíkovy, jejich rodiče, duše v očištění, Boží požehnání a dary Ducha sv. pro živé rodiny Za + sourozence Slámovy, duše v očištění, živou a + rodinu
18. listopadu : Neděle 33. neděle v mezidobí Posvěcení římských bazilik sv. apoštolů Petra a Pavla	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Josefa Ďulíka a rodiče Drgovy Za + Josefa Kozubíka, bratra, rodiče z obou stran, živou a + rodinu doma i v cizině Za + Josefa Šimoníka, živou a + rodinu Hlavičkovu Za + Josefa a Ludmilu Trčkovy, duše v očištění, živou a + rodinu
19. listopadu : Pondělí Ferie	15.20 Új.:	Za + Josefa Váňu, rodiče z obou stran, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu
20. listopadu : Úterý Ferie	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Za + rodiče Fojtů, rodiče Divoké, manžele Slánské a duše v očištění Za + rodiče Josefa a Anastázie Častulíkovy, + manželku Marii, rodiče Šomanovy a Boží pomoc pro živou rodinu
21. listopadu : Středa Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodiče Urubkovy, Stanislava Zvonka, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za Josefa Bližňáka, otce, rodiče Bližňákovy, duše v očištění a Boží požehnání pro živé rodiny
22. listopadu : Čtvrtek Sv. Cecilie, panny a mučednice	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Új. - 158 Za rodiče Buriánkovy, rodiče Olejníkovy, Jana Olejníka a duše v očištění
23. listopadu : Pátek Sv. Klementa I., papeže a muč.	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Új.: - 286 Za + rodiče Hořákovy, Vojtěcha Kováře, dceru a Boží požehnání pro živou rodinu
24. listopadu : Sobota Sv. Ondřeje Dung - Laca, kněze, a druhů, mučedníků	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za rodiče Machů, syna Ladislava, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Novosádovy, dar zdraví, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
25. listopadu : Neděle Slavnost JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.:	Za rodinu Častulíkovu, syna, švagra, jejich rodiče, duše v očištění a dar zdraví Za rodiče Čurečkovy, děti a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Dagmar Čvandovu, prarodiče Čvandovy, Benešovy a Boží požehnání pro živou rodinu Na poděkování Pánu Bohu za 30 let společného života s prosbou o požehnání a ochranu Matky Boží pro děti, vnuky a celou živou rodinu
26. listopadu : Pondělí Ferie	15.20 Új.:	

27. listopadu : Úterý Ferie	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Za Jaroslava Elšíka, jeho rodiče, živou a + rodinu, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu Za + rodinu Struškovu, Žákovu, Machovskou, Františku Vychodilovu, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
28. listopadu : Středa Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodiče Černobilovy, jejich + děti, vnuka Petra, duše v očištění a Boží ochranu pro živé rodiny Za Emila Šustka, bratra, dvoje rodiče, živou rodinu a duše v očištění
29. listopadu : Čtvrtek Ferie	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Za + rodiče Balouchovy, rodiče Buriánkovy, jejich rodiče, dar zdraví a Boží požehnání pro živ. rodinu
30. listopadu : Pátek Sv. Ondřeje, apoštola	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodiče Kořenkovy, dva syny, snachy, čtyři švagry a Boží pomoc pro živou rodinu Za Josefa Fiodora, matku, švagrovou Ilonu Váňovu, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu

POŘAD BOHOSLUŽEB V MĚSÍCI LISTOPADU - HORNÍ LHOTA

1. listopadu : Čtvrtek Slavnost VŠECH SVATÝCH	7.00 16.00	Za + rodiče Váňovy, syna, dceru, těžce nemocnou osobu, živou rodinu a duše v očištění Za + rodiče, duše v očištění, Boží požehnání a dary Ducha sv. pro celou rodinu
2. listopadu : Pátek Vzpomínka NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ	7.00 16.00	Na úmysl Svatého otce Za + Miroslava Majerika, dceru Janu a nemocnou osobu
3. listopadu : Sobota Sv. Martina de Porres, řeholníka	17.45	Za členy živého růžence
4. listopadu : Neděle 31. neděle v mezidobí Sv. Karla Boromejského, biskupa	6.55 9.30	Za + Ottu Pláška, rodiče, + rodiče Chmelařovy, dceru Miladu a celou živou rodinu Za + Vojtěcha Urbana, jeho rodiče, duše v očištění a Boží ochranu pro celou živou rodinu
8. listopadu : Čtvrtek Ferie	16.00	Za rodiče Majzlíkovy, syna, jeho manželku, rodiče Pláškovy a Boží ochranu pro celou živou rodinu
10. listopadu : Sobota Sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve	17.45	Za + Adolfinu a Aloise Petru, Adolfa a Marii Petrášovy, syna Josefa a manželku, všechny + blízké a přátele, duše v očištění a dar zdraví pro celou živou rodinu
11. listopadu : Neděle 32. neděle v mezidobí Hody v Drnovicích (Patrocinium sv. Anežky České) Sv. Martina Tourského, biskupa	6.55 9.30	Za Antonína a Marii Máčalovy, Josefa a Bohumilu Dorničákovy a duše v očištění Za Julii a Josefa Kozubíkovy, duše v očištění, celou živou a + rodinu
15. listopadu : Čtvrtek Sv. Alberta Velikého, biskupa a učitele církve	16.00	Za + Jaroslava Strnada, celou + rodinu a dar víry pro živou rodinu
17. listopadu : Sobota Sv. Alžběty Uherské, řeholnice barva bílá, 513,801	17.45	Za rodiče Úšelovy
18. listopadu : Neděle 33. neděle v mezidobí	6.55	Za Antonína a Františka Hlavenkovy, Marii a Ivetu

Posvěcení římských bazilik sv. apoštolů Petra a Pavla	9.30	Navrátilovy, celou živou a + rodinu Za farníky (sv. křest)
22. listopadu : Čtvrtek Sv. Cecílie, panny a mučednice	16.00	Za rodiče Honzovy, Žáčkovy, rodinu Miškeovu a Svobodovu
23. listopadu : Pátek Sv. Klementa I., papeže a muč.		
24. listopadu : Sobota Sv. Ondřeje Dung - Laca, kněze, a druhů, mučedníků	17.45	Za + Aloise Váňu, dvoje rodiče, dceru Miladu, živou a + rodinu
25. listopadu : Neděle Slavnost JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE	6.55 9.30	Za stařečky Latinákovy, rodiče Idesovy, bratra Aloise a Josefa Václavíka Za + Marii a Bohuslava Maňasovy, jejich rodiče, dar zdraví, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
29. listopadu : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + rodiče Šimoníkovy, syna Josefa, duše v očistci, dar zdraví a ochranu pro celou živou rodinu

OZNÁMENÍ K ADVENTU

První prosincovou nedělí nám začne adventní čas. Stává se už pomalu zvykem, že si v tuto dobu děti zpříjemňují čas čekání na Vánoce různými způsoby – doma pleteme adventní věnce, někdo se účastní rorátních mší, jiný má doma adventní kalendář nebo také svůj Jeruzalém – městečko s okýnky, ve kterých se postupně rozsvěčují světýlka (kdo neví, jak se takový Jeruzalém vyrábí a k čemu slouží, může se zeptat v Klubíčku). Ve farním kostele bývala také možnost zpestřit adventní mše tím, že si děti mohly zapalovat své svíce. I letos by jsme v tom rádi pokračovali, ovšem s tím rozdílem, že svíce si musí děti donést z domu (spolu s nějakou podložkou, třeba kulatou krabičkou od sýrů nebo malým talířkem) – a mohou si je nazdobit nebo jinak označit, aby je dobře poznaly. Tyto svíce pak o 1. adventní neděli ponese v průvodu a společně slavnostně poprvé zapálí. Další neděle a všední dny si už budou zapalovat přede mší samy a doufáme, že jim v tom pomohou rodiče – aby nedošlo k nějaké nehodě a také aby se z toho mohl stát pěkný rodinný rituál.

Dobrym zvykem se také stalo organizování sbírek pro potřebné děti z chudých částí světa při příležitosti svátku svatého Mikuláše. Určitě si vzpomínáte na sbírání hraček, pastelek, maňásků a jiných potřeb z minulých let. Letos plánujeme v tom pokračovat, ale protože ještě není úplně rozhodnuto, o jakou sbírku se bude jednat, bližší informace se dozvíte v dostatečném předstihu v ohláškách při některé nedělní mši.

ROK 2008 V ŽIVOTĚ NAŠICH FARNOSTÍ

1. CÍRKEVNÍ SLAVNOSTI A POHYBLIVÉ SVÁTKY V ROCE :

Svátek křtu Páně - konec vánočního období - *neděle 13. ledna*

Popeleční středa - začátek postní doby - *6. února*

Květná neděle - začátek Svatého týdne - *16. března*

HOD BOŽÍ VELIKONOČNÍ - *23. března*

Slavnost Nanebevstoupení Páně - *čtvrtek 1. května*

Slavnost **Seslání Ducha svatého** - *neděle 11. května*

Slavnost **Nejsvětější Trojice** - *neděle 18. května*

Slavnost **Božího Těla** - *čtvrtek 22. května*

Slavnost **Nejsvětějšího Srdce Ježíšova** - *pátek 30. května*

Slavnost **Ježíše Krista Krále** - *neděle 23. listopadu*

První neděle adventní - začátek nového církevního roku - *30. listopadu*

2. POUTĚ BĚHEM ROKU :

Děkanátní pouť na Velehradě - *sobota 12. dubna*

Pouť hasičů na Svatém Hostýně - *sobota 3. května*

Pouť včelařů na Svatém Hostýně - *neděle 18. května*

Dušíčková pouť na Svatém Hostýně - *sobota 11. října*

3.1. FARNÍ SLAVNOSTI A VÝZNAMNÉ DNY PRO FARNOST ÚJEZD :

Adorační den v Drnovicích - *neděle 2. března*

První svaté přijímání dětí - *neděle 8. června*

Pouť v Újezdě - *neděle 6. července*

Výročí posvěcení kostela ve Slopném - malá pouť - *neděle 13. července*

Výročí posvěcení kostela v Drnovicích - *neděle 20. července*

„Valašská“ pouť na Ploštině - *neděle 27. července*

Adorační den ve Slopném - *čtvrtek 14. srpna*

Patrocinium sv. Rocha ve Slopném - velká pouť - *neděle 17. srpna*

Pouť Panny Marie „Vysocké“ - ve Vysokém Poli - *neděle 7. září*

Panny Marie Bolestné na Ploštině - *neděle 21. září*

Adorační den v Újezdě - *sobota 25. října 2007*

Újezdské hody - *neděle 26. října*

Patrocinium sv. Anežky v Drnovicích - drnovské hody - *neděle 16. listopadu*

Patrocinium sv. Mikuláše v Újezdě - *sobota 6. prosince*

3.2. SVATÝ KŘEST V ÚJEZDĚ :

13. ledna 11.května 14. září

10. února 15. června 12. října

2. března 13. července 9.listopadu

13. dubna 3. srpna 14. prosince

3.3. SPOLEČNÉ MŠE SVATÉ VE FARNOSTI ÚJEZD :

Za děti, které půjdou k 1. sv. přijímání - *sobota 2. února*

Za Františky a Anděly (s ofěrou) - *neděle 9. března*

Za Josefy a tesaře (s ofěrou) - *neděle 16. března*

Za děti, které byly vloni u 1. sv. přijímání - *Zelený čtvrtek 20.března*

Za Jany a Aloise - *neděle 22. června*

Za školní mládež (konec školního roku) - *neděle 29. června*

Za Anny (s ofěrou) - *neděle 27. července*

Za školní mládež (začátek nového školního roku) - *neděle 31. srpna*

Za Marie a Ludmily (s ofěrou) - *neděle 14. září*

Za občany Loučky ke cti sv. Václava - *neděle 28. září*

Za členy živého růžence: z Vysokého Pole, Slopného, Drnovic a Újezda - *neděle 5. října*

Za členy živého růžence: z Loučky - *neděle 12. října*

Za členy mysliveckého sdružení ke cti sv. Huberta - *neděle 26. října*
Za včelaře ke cti sv. Ambrože - *neděle 7. prosince*

4.1. SLAVNOSTI A VÝZNAMNÉ DNY PRO FARNOST HORNÍ LHOTA :

Adorační den v Horní Lhotě - *neděle 10. února*

Slavnost Božího Těla - průvod vesnicí za příznivého počasí - *čtvrtek 22. května*

Patrocinium sv. Dionýsia (Hornolhotské hody) - *neděle 12. října*

4.2. SVATÝ KŘEST V HORNÍ LHOTĚ :

20. ledna	18. května	1. září
17. února	22. června	19. října
9. března	20. července	16. listopadu
20. dubna	10. srpna	14. prosince

4.3. SPOLEČNÉ MŠE SV. VE FARNOSTI HORNÍ LHOTA :

Za děti, které půjdou k 1. sv. přijímání - *sobota 2. února*

Za živé a + členy hasičského sboru ke cti sv. Floriána - *neděle 4. května*

Za školní mládež (konec školního roku) - *neděle 29. června*

Za školní mládež (začátek nového školního roku) - *neděle 31. srpna*

Za členy živého růžence: *každou sobotu vždy po prvním pátku v měsíci*

5. NA MŠE SVATÉ PRO ROK 2009 SE BUDE ZAPISOVAT :

V Újezdě : Pondělí 24. listopadu

V Drnovicích : Úterý 25. listopadu

Ve Slopném : Středa 26. listopadu

V Horní Lhotě : Čtvrtek 27. listopadu

V Domově v Loučce : Sobota 22. listopadu

OHLÉDNUTÍ ZA MISIJNÍ NEDĚLÍ

Nápad zkusit slavit misijní neděli trochu jinak, než jsme byli zvyklí, přišel náhle, jak to už u takových nápadů bývá – a proto jsme ani neměli příliš mnoho času na přípravu a něco z našich představ jsme museli měnit „za pochodu“. Trochu jsme se obávali, že do přípravné dílničky ve čtvrtek na faře nám nikdo nepřijde pomáhat a zůstane to na pár dospělých a dětech z Klubíčka. A tak jsme byli velice příjemně překvapeni, že se nás sešlo 14, z toho polovina byli dospělí a navíc velice šikovní, takže práce nám šla od ruky. Výsledkem byla hromada nazdobených perníčků, práníček, obrázků a také svíček, které jste měli možnost obdivovat a zakoupit (a také ochutnat) pak v neděli při prodeji ve farním kostele a odpoledne na faře. Zvlášť to odpoledne bylo očekáváno s napětím, neboť ze všech stran se k nám nesly hlasy, že nikdo nepřijde. Takže, když do dveří v dolním sále vstoupili první návštěvníci, v úžasu jsem se nezmohla na pořádný pozdrav (nechtě tato slova berou jako omluvu). Zmatek však ustoupil radosti, a tak se nám povedlo posedět spolu, shlédnout dva filmy, popovídat si nad šálkem čaje či kávy a strávit tak příjemnou hodinku **ve společenství**. *A k tomu vlastně přístavba farní budovy má sloužit - k scházení, vytváření a udržování přátelství, k hledání společné řeči a společných zájmů.* Sešlo se nás kolem třiceti a všem z vás, kteří si našli chvíli a nenechali nás „opuštěné“, *moc děkujeme*. Také chováme naději, že tohle setkání není poslední a brzy najdeme další příležitost v tom pokračovat. *Třeba zrovna k někomu z vás přijde další nápad...*

P.S. Pro vaši informaci – k prodeji jsme nabízeli 160 výrobků a všechny se prodaly. Kdybychom za každý obdrželi 20,-Kč, což byla minimální platba, došli bychom k sumě 3260,- Kč. A nám se podařilo získat z prodeje v kostele 4082,50 Kč a na faře dalších 1100,- Kč. Takže dohromady můžeme poslat na misie 5182,50 Kč – to je celkem slušná suma. Tato bude zaslána na konto Misijní banky ubožáků – pro ty, kdo chtějí vědět víc – najdete si www.agapembu.cz.

Tomáš a Ludmila Justovi

JEDNOTA KŘESŤANŮ – POKRAČOVÁNÍ CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ

Historie:

Církev československá husitská vznikla o vánocích r. 1919, kdy byla v řadě katolických kostelů slavena poprvé bohoslužba v českém jazyce. Dne 8.1.1920 se ustavila v Praze z radikálního křídla modernistického reformního hnutí římskokatolického duchovenstva. Do roku 1971 s jmenovala Církev československá.

Poslání:

Cílem je naplňovat Duchem Kristovým celý život, to znamená být jeho účinným nástrojem ve světě. Nejvyšší normou je Duch Kristův. Apoštolskost církve je určena věrným uchováváním a předáním ryzí biblické zvěsti a její aktualizaci oživující mocí Ducha svatého. Sám živý Kristus, kterým se spásně zpřítomňuje při svátostném jednání církve si z ní činí své tělo na této zemi. Husitská církev představuje střed mezi katolickou substancí (liturgie a sedm svátostí) a protestantským principem (učení a řád).

Organizace:

Vychází z obecného kněžství Kristova lidu. Služby jsou rozděleny podle míry svěřené odpovědnosti na službu jáhenskou, kněžskou (faražskou) a biskupskou. Základní organizační jednotkou je náboženská obec, vedená radou starších.

Statistika:

Podle sčítání lidu r. 2001 se k ČČSH hlásí 99103 osob, což ji řadí mezi početnější církve u nás. Ve 300 obcích působí 320 duchovních, z toho 156 žen. Vydává časopis „Český zápas“ a Teologickou revue. Další publikační činnost zajišťuje vydavatelství Blahoslav

*Zdroj: Ekumenická rada církví v ČR
(pm)*

OSMISMĚRKA NA MĚSÍC LISTOPAD

„Přátelství vítězí nad rychle ubíhajícími léty a trvá stále, v slzách i ve ... (viz osmisměrka).

Kateřina II.

K	S	O	V	A	R	D	Y	V	CH
R	O	J	S	E	O	M	L	N	O
A	O	Z	A	CH	Ř	K	A	L	B
B	Í	T	O	G	O	T	E	K	O
Ň	P	N	Á	R	U	R	E	E	T
K	E	A	A	G	O	Á	H	T	N
L	O	L	N	K	I	Ž	R	R	I
E	A	A	U	D	O	L	E	K	C
V	R	M	L	T	A	L	A	C	E
O	CH	U	A	A	K	A	K	A	M

ALIGÁTOR, HROCH, CHO-BOTNICE,
JAGUÁR, KLOKAN, KOALA,
KOZOROŽEC, KRAB, KRTEK, LAMA,
LENOCHOD, LEV, MAKAK,
ORANGUTAN, OŘEL, PANDA, SOVA,
TETŘEV, TULEŇ, VLK, VYDRA.

Správné řešení tajenky
z říjnové křížovky:

„... **skrytým požehnáním.**“

Vaše odpovědi i se svým jménem
odevzdejte do 20. 11. 2007 do
pokladničky v kostele. Ze správných
odpovědí bude vylosován jeden
výherce, který obdrží sladkou odměnu.

Správné odpovědi osmisměrky:

Eliška Zvonková, Nikolka Pilařová, Adéla Hlavicová, Barbora Vaňková, Jana Horčicová,
Anežka Justová, Dorotka Justová, Veronika Machů.

Připravila G. Pavelková

ZPRÁVY A INFORMACE

Na mše svaté pro rok 2008 se bude zapisovat. V Újezdě v pondělí 26. listopadu, v Drnovicích v úterý 27. listopadu, ve Slopném ve středu 28. listopadu v Horní Lhotě ve čtvrtek 29. listopadu a v Loučce v sobotu 24. listopadu. Způsob bude stejný jako v minulých letech, budou k dispozici lístečky v tom počtu, kolik bude možných mší svatých během roku. Při stanovení požadavku přihlédněte prosím k tabulce společných mší svatých, nedělí, kdy se bude udělovat svatý křest a slavností, která je uveřejněna na str. 20 - 21 tohoto měsíčníku. Nežádejte prosím tyto termíny při objed-návání mše svaté. Kdo si chce objednat mši sv. osobně, přijde v uvedené dny po mši svaté, jinak může lístek odevzdat do 10. prosince v sakristii, v Újezdě, Slopném a Drnovicích je možné jej vhodit také do pokladničky v kostele. Výroční mše svaté je možné objednat dřív.

Návštěva otce biskupa Josefa Hrdličky v naší farnosti se uskuteční v pondělí 19. listopadu 2007 u příležitosti vzpomínky na zemřelé kněze našeho děkanátu. Kon-celebrovaná mše svatá bude v 9.00 hodin ve farním kostele v Újezdě. Pak bude následovat setkání otce biskupa s kněžími děkanátu.

Moravsko-slezská křesťanská akademie co nejsrdečněji zve na svou další přednášku **Odpovědnost křesťana za prostředí**, v němž žije aneb něco více o vztahu ekologie a Bible, kterou přednese RNDr. Marek Orko Vácha kněz, biolog, který absolvoval dvě expedice do Antarktidy, učí na Biskupském gymnáziu v Brně, působí jako asistent na lékařské fakultě MU v Brně, je autorem knih „Tančící skály“, „Návrat ke Stromu života“, „Šestá cesta“ a knize o putování Antarktidou a navštívil nás již v loňském roce s přednáškou na téma „Vztah vědy a víry“, která se setkala s velmi pozitivním ohlasem, a to v **pátek 23.listopadu 2007 v 19.30 hod.** v sále TJ Sokol ve Val. Kloboukách

Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži si Vás dovoluje pozvat na den otevřených dveří v sobotu 1.12. 2007 od 9.00 do 12.00

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelech újezdské farnosti
v měsíci listopadu 2007:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
3.11.:	8.	11.	3.
10.11.:	9.	1.	4.
17.11.:	10.	2.	5.
24.11.:	11.	3.	6.

ŽIVOT FARNOSTÍ (www.rkf-ujezd.info, www.rkf-hornilhota.info) Měsíčník farností.
Vydává: Římskokatolický farní úřad pro potřebu svých farníků v Újezdě a v Horní Lhotě.

Adresa redakce:

Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5,
tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599;
e-mail: rkf.ujezd@volny.cz nebo: rkf.hornilhota@volny.cz.

Členové redakční rady Újezd:

Marcela Machů, Mgr. Gabriela Pavelková, Mgr. Vladimír Měřinský, RNDr. Dagmar Kořenková, Ing. Vladimír Kořenek, Mgr. Tomáš Just a Pavel Heinz.

Členové redakční rady Horní Lhota:

Mgr. Eva Řeháková, Miroslav Malota a Mgr. Václav Ulrich.

Uzávěrka vždy 20. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v kterémkoliv z našich kostelů. Pro farníky zdarma.